

In deze vaste interview-rubriek praten we met een gecertificeerde TA Trainer en/of Supervisor over wat TA voor hen betekent.

Sander Reinalda

Een tipje van de sluier...

Maak kennis met: Sander Reinalda

Tin Vanderhoeven

1. Hoe zou jij jezelf omschrijven in tien woorden?

Sander Reinalda: "Betrokken, vriendelijk, afgegrensd, loyaal, leergierig, lichtvoetig met diepgang (of andersom), optimistisch, liefhebber van modellen ("*do not mention anything you cannot diagram*"), gestructureerd en daarin soms ietwat rigide, denken als 'open door'."

2. Wat weten niet veel mensen over jou?

"Dat er een kluizenaar in mij huist, die wat graag op een Schots eiland aan de rand van het water zou willen wonen. Meteen ook maar op een van de Shetlandeilanden... en dan gaan boeken, vogelgidsen en klassieke cd's mee."

3. Wat zie jij nu als de belangrijkste momenten in jouw opvoeding?

“In de allereerste plaats het onvoorwaardelijke welkom, dat ik heb ervaren bij mijn vader en mijn moeder. Dat gaat dus niet zozeer over opvoeding, maar over het fundament daaronder. In mijn opvoeding is het van belang geweest dat ik invloed had, dat mijn ouders naar mijn mening vroegen, ook toen ik nog een klein jongetje was. Ik deed ertoe, wist me gezien en gewaardeerd. Dat de Reinalda’s strijdbare sociaal-democraten waren, die solidariteit, gelijkwaardigheid en rechtvaardigheid hoog in het vaandel droegen, heeft mij ook wel gevormd tot wie ik nu ben.”

4. Hoe ben je in TA terechtgekomen?

“Tijdens mijn opleiding tot schoolcounsellor (LBSD) maakte ik kennis met tal van stromingen, waaronder TA, toen gepresenteerd door Servaas van Beekum. Een aantal jaren later kreeg ik TA bij Phoenix Opleidingen, van Wibe Veenbaas en Piet Weisfelt, en pas weer veel later, in 2005 of zo, besloot ik CTA te gaan doen, omdat TA me van alle stromingen en richtingen het meeste aansprak. Ik heb ook NLP-opleidingen gevolgd, tot en met International NLP-Trainer, en ik vind de combinatie met TA een heel waardevolle. Ook heb ik me verdiept in systemische dynamieken en in het werken met familieopstellingen.”

“Het theoretisch kader van TA vind ik uiteindelijk toch het meest interessant. TA appelleert bij uitstek aan mijn verlangen dingen te begrijpen, en ze in een consistent en samenhangend model te kunnen plaatsen.”

5. Wie waren jouw belangrijkste mentoren in TA?

“Mijn belangrijkste leermeester in TA is Piet Weisfelt geweest. In de driejarige opleiding bij Phoenix maakte ik hernieuwd kennis met TA. De manier waarop hij TA gebruikte als kader, als model voor zijn vaak confronterende interventies, heb ik als leerzaam en inspirerend ervaren. Een bijzonder man, die ik nog immer hoog heb zitten. Daarnaast heb ik veel geleerd van en ontleend aan Adrienne Lee en aan Mark Widdowson; ook twee bijzondere mensen. Mark onder meer vanwege zijn persoonlijke manier van autonomie respecteren en faciliteren, en Adrienne Lee vanwege haar onvoorwaardelijk liefdevolle benadering van mensen en haar vermogen om gecompliceerde onderwerpen inzichtelijk te maken.”

6. Wat waren de belangrijkste momenten in jouw leertraject als (P)TSTA?

“Mijn aanvankelijke TSTA-sponsor was Nelly Micholt. Van haar heb ik veel geleerd en hoewel zij al een tijdje niet meer actief is in de TA-wereld, denk ik nog steeds met liefde en dankbaarheid aan haar: een vrouw die de kunst verstond om liefdevol helder te zijn, bij wie ik heb geleerd om me te voegen in een kader, en daarbij mezelf te blijven. Daarnaast heb ik, zowel in mijn CTA- als in mijn TSTA-traject, ervaren dat het belangrijk is ook een tijdje niet TA in het middelpunt te hebben, een jaartje iets anders centraal te stellen en dan vervolgens te merken hoe dat weer samenkomt en hoe dat uitstapje verrijkend blijkt te zijn geweest.”

7. Wat is een van jouw meest dierbare herinneringen in TA?

“Mijn CTA-traject met Roos Ikelaar als gedegen, betrouwbare en motiverende sponsor en Lieuwe Koopmans als heel goede vriend en stimulerende, uitdagende reisgezel. Ik koester mijn mooiste herinneringen aan de weekenden met Lieuwe ergens aan de kust, op de hei, in een workshop, tijdens onze wandelingen, waarbij we elkaar bestookten met TA-vragen, zowel betekenisvolle als onzinnige. Een strijd om een krabje tussen twee zilvermeeuwen becommentariëren vanuit de drie verschillende TA-scholen; het heeft me veel gebracht.”

8. Hoe sta jij in de TA-gemeenschap en waarom?

“Ik draag TA een warm hart toe en ik vind het fijn dat samen met zoveel anderen te doen. Mijn contacten binnen de TA-wereld beperken zich vooral tot de EATA-conferenties, eens in de twee jaar. Daar ga ik met veel genoegen naartoe, deels vanwege de examens, deels vanwege het contact met veel leuke en bijzondere TA'ers van elders. Ik vind het jammer dat de wereldconferenties, dus van ITAA en andere organisaties, altijd eind juli plaatsvinden, zoals nu ook weer in Berlijn. De vakantie met mijn gezin gaat dan toch echt voor.”

“En uiteraard heb ik regelmatig contact met een paar fijne TA-collega's binnen Nederland, om elkaar te raadplegen, samen te overleggen, en uit te wisselen.”

9. Hoe gebruik jij TA in jouw werk als professional?

“Binnen het instituut waar ik werk is TA een van de belangrijke pijlers. Als

counsellor, coach, supervisor (dus in mijn een-op-eencontacten) en in mijn werk als opleider (binnen onze driejarige opleiding Professionele Communicatie en in mijn verschillende TA-opleidingen en -supervisiegroepen) is TA mijn belangrijkste denk- en werkkader. Ik gebruik het niet altijd expliciet, want dat past soms niet binnen het contract, maar wel altijd in mijzelf, om thema's te duiden en van een richting te voorzien. De klassieke TA-school is daarbij voor mij onontbeerlijk, maar uiteraard gebruik ik ook elementen en werkvormen uit de andere scholen en benaderingen. Ik denk dat mijn manier van werken zich wel als pragmatisch en doelgericht, als 'met de voeten op de grond' laat omschrijven.”

“Natuurlijk gebruik ik ook concepten en werkvormen uit andere stromingen, zoals NLP, Gestalt, Systemisch Werken, maar de combinatie daarvan met TA spreekt me het meest aan. Zeker in relatie met familie- en organisatieopstellingen vind ik TA eigenlijk onontbeerlijk, om niet van alles in de ruimte te laten gebeuren, dat niet bijdraagt aan de autonomie van de cliënt/casus-inbrenger en dat niet gebeurt zonder de directe inbreng van die cliënt. Ik ben, met andere woorden, niet zo'n liefhebber van opstellingen en ik werk met mate met die vorm. Ik gebruik inzichten vanuit het systemisch denken liever om daarover vanuit een TA-kader te kunnen reflecteren en betekenis te geven. Het is mijn ervaring dat de cliënt dan meer het eigen heft in handen kan houden en dat juich ik toe.”

10. Wat wil jij nog meer ontwikkelen in TA (concept, theorie, toepassing)?

“Wat in TA cultureel script, familiescript, episcrypt en persoonlijk script wordt genoemd, en wat in Systemisch Werk met onder meer opstellingen wordt gedaan, dat zou ik wel meer met elkaar willen verbinden. Ik denk dat Bert Hellinger, die trouwens ook een TA-achtergrond heeft, een in beginsel mooie vormgeving heeft ontwikkeld en daarmee nieuwe mogelijkheden aanbiedt om onderliggende dynamieken te verhelderen, die al besloten lagen in TA-concepten. Zoals hiervoor gezegd ben ik geen fan van grootse familieopstellingen, maar ik ben wel benieuwd hoe we inzichten in verborgen systemische lagen op een andere, nieuwe manier in TA-concepten kunnen beschrijven en hoe we van daaruit nieuwe werkvormen kunnen ontwikkelen. Aan dat onderzoek zou ik wel willen bijdragen.”

“Tijdens het teaching-gedeelte van mijn TSTA-examen heb ik een (letterlijk en figuurlijk geslaagde) poging gedaan om TA-concepten (in dit geval authentieke en racketschuldgevoelens) te verbinden met inzichten over schuld en schuldge-

voelens, ontleend aan Systemisch Werk. Dat was een leuk experiment.”

11. Als jij de voorzitter van EATA/ITAA zou zijn: wat zou jij veranderen aan de manier waarop we georganiseerd zijn?

“Anekdote: tijdens mijn TSTA-theorie-examen, het eerste van de drie examens, vroeg een van de board members: “If you were president of ITAA ...” en toen zag ze blijkbaar mijn gezicht verstrakken. Zij vervolgde met: “What is the matter?”, en dat gaf mij de gelegenheid te reageren met dat ik het een vreselijke vraag vind, omdat ik niet de minste ambitie heb voorzitter van ITAA, EATA of wat dan ook te worden. Laat mij lekker werken met mensen, die zich willen ontwikkelen, en vooral niet te veel vergaderen en beleidsnotities schrijven en/of lezen. Ik word daar niet gelukkig van. Een ietwat rakelingse transactie, die echter wel recht uit het hart kwam en die een boeiend gesprek opleverde over ambities, zelfkennis en maat houden. Mag ik het, ook nu, daarbij laten, wat deze vraag betreft?”

Sander Reinalda is TSTA-C, opleider en coach/counsellor/supervisor bij Phoenix Opleidingen te Utrecht www.phoenixopleidingen.nl. Van oorsprong docent Frans en counsellor aan een Montessorischool, maar inmiddels alweer zo'n 25 jaar actief in het trainen, opleiden, en begeleiden van volwassenen, zowel op persoonlijk als op professioneel vlak.
